

[Jørgen Jørgensen.]

Udskrivning af nye Skatter maa undgaas. Der maa skaffes den Dækning, der er Brug for, men efter at de af mig nævnte Nedsættelser er foretaget, vil de Beløb, det kommer til at dreje sig om, jo blive reduceret til noget meget mindre end det, der oprindeligt er foreslaaet. De Penge, der er Brug for, maa skaffes fra Omraader, hvor der for Tiden flyder rigeligt med Penge, hvor Spekulationen for Tiden flourer, og hvor man meget vel kan opkræve endogsaa betydelige Beløb, uden at det behøver at faa Indflydelse hverken for den almindelige Forbruger eller for Erhvervslivets Forhold i det hele taget.

Jeg vil med disse Bemærkninger tilsige vor Medvirken til at faa et Resultat under de videre Forhandlinger efter de Retningslinier, som jeg her har givet Udtryk for.

Stærmosen: Jeg vil tage mit Udgangspunkt for Redegørelsen for min Gruppes Stilling til de foreliggende Lovforslag i nogle Bemærkninger, der er fremsat nogenlunde enslydende af den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup. Den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale, at hvis Landbruget havde haft Frihed til at disponere over sin Eksport, var disse Tilskudslove ikke nødvendige, og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup sagde, at Landbruget kunde skaffe sig betydeligt bedre Indtægter, hvis det selv havde kunnet disponere.

I Anledning af disse Bemærkninger vil jeg sige, at vi under de forberedende Forhandlinger støttede det Synspunkt, at en Handelsaftale med England maatte slutes og maatte bestaa, og at der simpelt hen ikke var en Situation, at denne Handelsaftale blev afbrudt, og at vor Eksport derved fik en Slags formel Frihed; for Sandheden om Eksporten er, saa vidt man kan se, den, at England ogsaa i Fremtiden vil blive det egentlige Marked for de danske Landbrugsvarer. Det er en erhvervsgeografisk Kendsgerning, man efterhaanden i moderne Geografiundervisning underviser ethvert Barn i Mellem- og Realskolen i, at England er det eneste Verdensmarked, der eksisterer for Fødevarer, og denne Kendsgerning skyldes dette, at vi har en nu over 100 Aars Udvikling inden for Samfundene i Vesteuropa, inden for den Civilisation, hvor det Varebytte foregaar, som har Interesse, som er præget af en ganske bestemt ensidig Udvikling i det engelske Erhvervsliv, og denne ensidige Udvikling har skabt dette Fødevarebehov,

der er af en saadan Størrelse, at det giver det eneste Marked af virkelig Betydning. Jeg skal ikke give Udtryk for nogen Underkendelse af de sekundære Markeders ogsaa meget store Betydning, men det ligger for os som en Kendsgerning, at de i Øjeblikket ekstraordinære Forhold ikke skal rokke ved, at det er det engelske Marked, som vil være vor Hovedinteresse i den Fremtid, der kan overses, og som maa spille nogen Rolle for de Dispositioner, der maa træffes i disse Aar.

Det er vor Overbevisning, at vi i Løbet af ret kort Tid — om det varer et helt Aar, 2, 3, 4 eller 5 Aar, er ikke nemt at sige — kommer ind i de samme Handelsforhold som i 30'erne. Det vil sige, at vi kan vente at komme ind i Afsætningsforhold, der paa samme Maade som i 1930'erne var bestemmende for Kontingenteringen for det engelske Marked, for Hovedmarkedet for al vor Afsætning. Naar vor Bedømmelse maa lægges saadan, er det ogsaa klart, at vi maa gøre alt, hvad vi kan, for at yde saadanne Leveringer til dette Marked, at vi skaffer os en ordentlig Basis, naar denne Kontingentering igen indføres. Det er Udtryk for almindeligt sundt Købmandsskab, at man bærer sig saadan ad, hvad man saa i øvrigt kan mene om at fastholde gamle og gode Kunder.

Naar denne Nødvendighed foreligger, forekommer det mig, at de Argumenter, der fremføres af den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup om Frihed for Landbruget, er ret daarligt funderede. Jeg er overbevist om, at Lederne af vore Landbrugsorganisationer, hvis de selv under de formelt frie Forhold, som vilde være til Stede, hvis en Handelsaftale med England ikke var blevet truffet, skulde have disponeret, alligevel vilde have ladet sig lede af disse Synspunkter og vilde have været meget forsigtige med at lade sig friste af de rent øjeblikkelige Fordele, der kunde opnaas i de saakaldte Tredielande.

Jeg skal bestræbe mig for at fatte mig meget kort med Hensyn til de forskellige Afsnit i de foreliggende Lovforslag. Adskillige Ordførere har rejst Indvendinger mod de Priser, der er fastlagt i Regeringsforslagene, 5 Kr. for Smørret og 3 Kr. for Flæskets Vedkommende. Vi har med Bistand af vore Raadgivere prøvet disse Priser efter, og vi er kommet til den Slutning, at der ikke kan rejses nogen væsentlig Indvending mod disse Priser, som er fastlagt ud fra rent øjeblikkelige Forhold, og vi erkender, at de rent øjeblikkelige Forhold maa være Baggrunden for de Lovordninger, som nu skal gennemføres med denne Tids-